

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín
Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farností
28. listopadu 2010 – 1. NEDĚLE ADVENTNÍ

Sv. Kateřina Sienská

Drazí bratři a sestry, předkládám vám krásnou promluvu papeže Benedikta XVI. Upozorňuji jen, že minulý týden měla svátek jiná sv. Kateřina a sice Alexandrijská, mučednice z počátku 4. století.

Dnes bych rád promluvil o ženě, která měla v dějinách církve výjimečnou roli. Jde o Kateřinu Sienskou. Čtrnácté století, ve kterém žila, bylo bouřlivým obdobím pro život církve i pro celé sociální tkanivo v Itálii a v Evropě. Ani ve chvílích největších těžkostí však Pán nepřestává žehnat svému lidu a vzbuzuje svaté a světice, kteří otřásají myslí a srdcem a způsobují obrácení a obnovu. Kateřina je jednou z nich a dosud k nám promlouvá a nabádá nás, abychom odvážně putovali za svatostí a stále více se stávali Pánovými učeníky.

Narodila se v Sieně roku 1347 ve velmi početné rodině a ve svém rodném městě roku 1380 zemřela. Ve věku 16 let, pohnuta viděním svatého Dominika, vstoupila do třetího řádu dominikánů, do ženské větve zvané Mantellate. Zůstala v rodině a ještě jako dospívající složila soukromě slib panenství, věnovala se modlitbě, pokání a charitativním skutkům zejména vůči nemocným.

Když se pověst její svatosti rozšířila, stala se velmi aktivní postavou, udílející duchovní rady nejrozličnějším kategoriím lidí: šlechticům a politikům, umělcům i obyčejným lidem, zasvěceným osobám a církevním hodnostářům, včetně papeže Řehoře XI., který

v té době sídlil v Avignonu a kterého Kateřina energicky a účinně vybízela k návratu do Říma. Hodně cestovala, aby podněcovala vnitřní reformu církve a zasazovala se o mír mezi státy. Také z tohoto důvodu ji ctihodný Jan Pavel II. prohlásil za spolupatronku Evropy: Kéž Starý kontinent nikdy nezapomene na křesťanské kořeny, které jsou základem jeho cesty, a nadále čerpá z evangelia základní hodnoty, které zabezpečují spravedlnost a svornost.

Kateřina, tak jako mnoho svatých, značně trpěla. Někdo měl dokonce za to, že by se jí nemělo důvěřovat, takže ji v roce 1374, šest let před smrtí, povolala generální kapitula dominikánů do Florencie, aby ji podrobila výslechu. Byl jí přidělen učený a pokorný bratr, Raimund z Capuy, budoucí magistr řádu. Stal se jejím zpovědníkem a také „duchovním synem“ a napsal kompletní životopis světice, která byla kanonizována roku 1461.

Nauka Kateřiny, která s obtížemi četla a naučila se psát až v dospělosti, je obsažena v Dialogu s Boží prozřetelností neboli Knize božského učení, mistrovském díle duchovní literatury, v její Korespondenci a ve sbírce Modliteb. Její učení oplývá takovým bohatstvím, že ji Boží služebník Pavel VI. roku 1970 prohlásil za Učitelku církve. Kromě toho je rozhodnutím bl. Pia IX. také spolupatronkou města Říma a ctihodný Pius XII. ji prohlásil za patronku Itálie.

V jednom vidění, které zůstalo na vždy uchováno v Kateřinině mysli a srdci, ji Matka Boží představila Ježíši, který ji daroval krásný prsten a řekl jí: „Já, Stvořitel a Pán, jsem tvým snoubencem ve víře, kterou zachovej netknutou až do doby, kdy budeš se mnou v nebi slavit svůj věčný sňatek“. Tento prsten zůstal viditelným jenom pro ni. V této mimořádné epizodě můžeme postřehnout živoucí střed Kateřininy religiosity a každé autentické spirituality: kristocentrismus. Kristus je její ženich, s nímž má vnitřní vztah společenství a věrnosti; je dobrem milovaným nad každé jiné dobro.

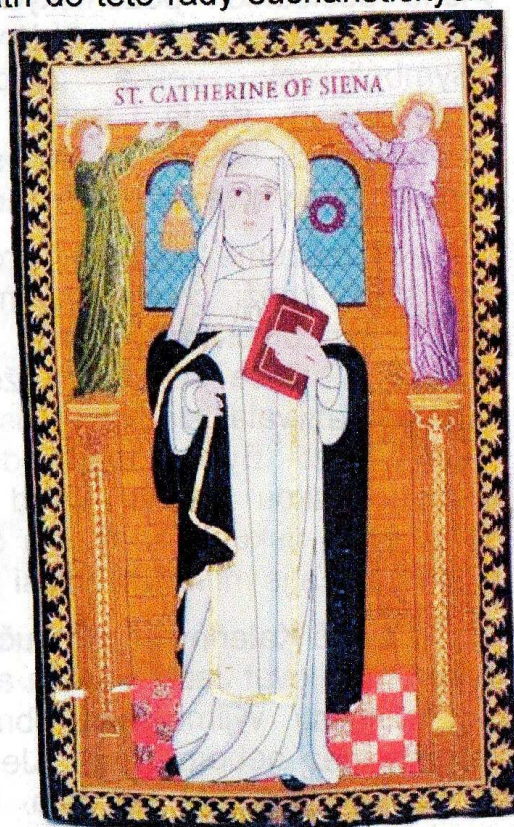
Toto hluboké sjednocení s Pánem ilustruje další epizoda z života této významné mystičky: výměna srdcí. Podle Raimonda z Capuy, který sepsal důvěrná Kateřinina sdělení, se jí zjevil Pán Ježíš, který měl na ruce zářivě rudé lidské srdce, otevřel jí hrud' a vložil dovnitř se slovy: „Nejdražší dcerko, jako jsem včera přijal srdce, které jsi mi nabídla, tak ti nyní dává svoje, a od nynějška

bude tam, kde bylo to tvoje“. Kateřina doopravdy prožila slova svatého Pavla: „Nežiji já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2,20).

Stejně jako světice ze Sieny, cítí každý věřící potřebu sjednotit se s pocity Kristova Srdce, aby miloval Boha a bližního jako miluje Kristus. My všichni si můžeme nechat proměnit srdce, učit se milovat jako Kristus a v důvěrnosti s Ním se živit modlitbou, meditací Božího Slova a svátostmi, zejména častým a zbožným svatým přijímáním. Také Kateřina patří do této řady eucharistických světců, na které jsem poukázal v závěru své apoštolské exhortace Sacramentum caritatis. Drazí bratři a sestry, **eucharistie je mimořádný dar lásky**, kterou nás Bůh neustále obnovuje, aby živil naši cestu víry, posiloval naši naději a rozněcoval naši lásku, abychom se Mu stále více podobali.

Kolem tak silné a autentické osobnosti vznikla opravdová duchovní rodina. Tvořili ji lidé, kteří byli přitahováni morální spolehlivostí této mladé ženy vznešených životních způsobů, a někdy také zaujati mystickými jevy jako byly časté extáze, kterých byli svědky. Mnozí se dali do jejích služeb a pokládali za privilegium především to, že mohli být Kateřinou duchovně vedeni. Nazývali ji „maminkou“, poněvadž od ní dostávali výživu ducha jako duchovní děti.

Také dnes čerpá církev značné dobrodiní z duchovního mateřství mnoha žen, zasvěcených i věřících laiček, které v duších lidí živí myšlenku na Boha, posilují jejich víru a orientují křesťanský život ke stále vyšším vrcholům. „Říkám Vám Synu a nazývám Vás tak – píše Kateřina jednomu ze svých duchovních synů, kartuziánovi Janovi Sabbatinimu – neboť vás rodím ustavičnou modlitbou a tužbou před Bohem tak jako matka rodí dítě“. Dominikánského bratra Bartoloměje de Dominici obvykle v listech

oslovovala: „Nejmilovanější a nejdražší bratře a synu v Kristu, sladkém Ježíši“.

Dalším rysem Kateřininy spirituality je dar slz. Ty jsou projevem vytříbené a hluboké vnímavosti, schopnosti dojetí a něhy. Nemálo svatých mělo dar slz a opakovalo se v nich dojetí samotného Ježíše, který nezadržel a neskryl pláč před hrobem svého přítele Lazara a před bolestí Marie a Marty; při pohledu na Jeruzalém v jeho posledních pozemských dnech. Podle Kateřiny se slzy svatých mísí s Kristovou Krví, o níž mluvila s rozechvěním a symbolickými, velice působivými obrazy: „Pamatujte na ukřižovaného Krista, Boha a člověka... Předstupujte před ukřižovaného Krista, skryjte se v ranách ukřižovaného Krista, ponořte se do krve ukřižovaného Krista“.

Tady můžeme pochopit, proč Kateřina, přestože znala lidské nedostatky kněží, chovala k nim vždycky obrovskou úctu: rozdělují totiž prostřednictvím svátostí a Slova spásonosnou moc Krve Kristovy. Světice ze Sieny vždycky vybízela kněze - i papeže, kterého nazývala „sladkým Kristem na zemi“ - aby byli věrní svojí odpovědnosti. Byla v tom vedena vždy a jedině svojí hlubokou a stálou láskou k církvi. Před svojí smrtí řekla: „Opouštím tělo, neboť jsem vskutku strávila a darovala život v církvi a pro církev svatou, která je mi nejvzácnější milostí“.

Od svaté Kateřiny se tedy učíme chápat tu nejvznešenější vědu: poznat a milovat Ježíše Krista a Jeho církev. V Dialogu s Božskou prozřetelností výjimečným obrazem popisuje Krista jako most rozpjatý mezi nebem a zemí. Je tvořen třemi schodišti, kterými jsou Ježíšovy nohy, bok a ústa. Výstupem po těchto schodištích prochází duše třemi etapami každé posvěcující cesty: odloučením od hříchu, praktikováním ctností a lásky až k něžnému a vroucímu sjednocení s Bohem.

Drazí bratři a sestry, naučme se od svaté Kateřiny milovat odvážně a upřímně Krista a církev. Přijměme tedy za svoje slova svaté Kateřiny, která čteme v Dialogu s Božskou prozřetelností v závěru kapitoly, která pojednává o Kristu – mostu: „Z milosrdenství jsi náš obmyl Krví, z milosrdenství jsi chtěl rozmlouvat s tvory. Ó, šílená lásko! Nestačilo ti se vtělit, nýbrž chtěl jsi také zemřít! Ó milosrdenství! Srdce mi tone v myšlení na Tebe, takže kamkoli se v myšlenkách obrátím, nenalézám nic než milosrdenství“.

Katechismus katolického náboženství ...

52. POKÁNÍ - SVÁTOST BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

155. Co je svátost pokání?

Svátost pokání (dnes také svátost smíření - poznámka vydavatele) je svátost, kterou se pokřtěnému odpouštějí hříchy.

156. Jak ustanovil Pán Ježíš svátost pokání?

Pán Ježíš ustanovil svátost pokání takto: Po svém zmrtvýchvstání se ukázal apoštolům, dechl na ně a řekl: „Přijměte Ducha Svatého. Kterým hříchy odpustíte, těm se odpouštějí, a kterým (je) zadržíte, jsou zadrženy.“

(Jan 20, 21-23)

157. Na koho přešla moc od apoštolů odpouštět hříchy?

Moc odpouštět hříchy přešla od apoštolů na biskupy platně vysvěcené a na kněze jimi zplnomocněné.

158. Co se odpouští ve svátosti pokání?

Ve svátosti pokání se odpouštějí hříchy, tresty věčné a část trestů časných.

159. Které milosti se udělují ve svátosti pokání?

Ve svátosti pokání se uděluje milost posvěcující tomu, kdo ji ztratil, rozmnožení milosti posvěcující tomu, kdo ji měl a mnoho zvláštních milostí ke zbožnému životu.

160. Kdy jsme povinni přijmout svátost pokání?

Svátost pokání jsme povinni přijmout alespoň jednou za rok a v nebezpečí smrti.

161. Kolik částí náleží ke svátosti pokání?

Ke svátosti pokání náleží pět částí: Zpytování svědomí, lítost, opravdové předsevzetí, zpověď a dostiučinění.

Kdo má moc odpouštět hříchy? - Moc odpouštět hříchy má Bůh. Ježíš Kristus jakožto vtělený Syn Boží dal tuto moc apoštolům a od apoštolů přešla tato moc na biskupy platně vysvěcené a na kněze jimi zplnomocněné.

Kdy jsme povinni přijmout svátost pokání? - Ve svém čtvrtém přikázání Církev ukládá: „Zpovídej se alespoň jednou za rok!“ Slovo „alespoň“ naznačuje, že si přeje, abychom chodili ke svaté zpovědi častěji. Častější svatá zpověď posiluje duši k dobrému, oslabuje zlé náklonnosti a činí svědomí citlivějším. Svátost pokání je nevyhnutelně nutným prostředkem spásy pro katolického křesťana, který těžce zhřešil a může se vyzpovídat. Kromě toho je povinen se vyzpovídat, kdo je v nebezpečí smrti a je si vědom těžkého hříchu. Když nemá možnost se vyzpovídat, má ihned litovat těžkého hříchu z lásky k Pánu Bohu a toužit po svaté zpovědi.

Chce-li však přistoupit ke svatému přijímání, musí se před tím ještě vyzpovídat.

Každou dobrou svatou zpověď můžeš získat mnoho milostí. Važ si toho, že můžeš chodit ke svaté zpovědi častěji. Kněz je ochoten tě vyzpovídat kdykoliv. Zvykni si přistupovat ke svaté zpovědi alespoň jednou za měsíc. Pamatuj: Ani jeden měsíc bez svaté zpovědi!

53. ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

162. Co znamená zpytovat svědomí?

Zpytovat svědomí znamená vážně přemýšlet, kterých hříchů jsme se dopustili.

163. Za kterou dobu musíme zpytovat svědomí?

Svědomí musíme zpytovat za dobu od poslední platné zpovědi.

164. Jak zpytujeme svědomí?

Svědomí zpytujeme tak, že po modlitbě k Duchu Svatému vzpomínáme: 1. zdali jsme se naposledy platně zpovídali, zdali jsme vykonali uložené pokání a zdali jsme byli dobře připraveni ke svatému přijímání; 2. jak jsme zachovávali jednotlivá církevní příkázání Boží, a máme-li na sobě některý hlavní hřích a 3. jak jsme plnili povinnosti svého stavu.

165. Nač máme zvlášť vzpomínat při zpytování svědomí?

Při zpytování svědomí máme zvlášť vzpomínat, zdali jsme byli tak nešťastní a dopustili se i hříchu těžkého a kolikrát.

Jak máš zpytovat svědomí? - Abys mohl opravdu dobře zpytovat svědomí, dělej to na místě, kde tě nikdo nevyrušuje. Modlitby před zpytováním svědomí a návod ke zpytování s ostatní přípravou ke svaté zpovědi najdeš v modlitební knížce. Hříchy, kterých ses dopustil od poslední platné svaté zpovědi si také zapamatuj, abys to dovedl říci knězi při svaté zpovědi. Zeptej se ho když něčemu dobře nerozumíš!

Čím déle kdo nebyl u svaté zpovědi, tím déle a také pečlivěji má zpytovat svědomí. Kdyby někdo zpytoval svědomí tak povrchně a nedbale, že by z velké nedbalosti neřekl při zpovědi některý těžký hřích, zpovídal by se neplatně a dopustil by se nového těžkého hříchu - svatokrádeže. Při zpytování svědomí nebuď lehkomyšlný, ale také ne příliš úzkostlivý.

Před zpytováním svědomí se pomodli k Duchu Svatému:

***Duchu Svatý, osvět a posilni mě,
abych své hříchy náležitě poznal,
srdečně jich litoval,
upřímně se z nich vyzpovídal
a opravdu se polepšil. Amen.***

Zvykni si krátce zpytovat svědomí každý den při večerní modlitbě. Zpytování svědomí spojené s dokonalou lítostí je nejdůležitější část večerní modlitby, neboť očišťuje duši od hříchů. S čistou duší můžeš vždy klidně usínat, neboť se nemusíš bát Božího soudu. I kdybys v noci náhle zemřel, budeš na soud Boží připraven. Tak si zachováš své svědomí vždy citlivé a také si velmi usnadníš zpytování svědomí před svatou zpovědí. Svědomí zpytuj před svatou zpovědí vždy tak jako by to byla tvá zpověď poslední - budeš se dobře zpovídat a jednou šťastně umírat.

A co nás čeká...

Doba adventní – Celou dobu adventní máme prožívat s vnitřní usebraností a touhou po Kristu. Také ti, kdo v této době přijímají svátost manželství, mají být upozorněni, aby při svatbě pamatovali na vážný ráz této liturgické doby. V adventní době při nedělních i feriálních mších se oltář může zdobit květinami, ale jen skromně, aby se nepředcházela plná radost vánočních svátků. Výrazněji se může ozdobit o 3. adventní neděli a o slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie. Při hře na varhany a jiné hudební nástroje se rovněž má zachovávat střídmost.

Dnes 28. 11. v 15:00 hodin jste srdečně zváni na **Adventní koncert**, který se uskuteční v kostele v Hustopečích. Představí se vám s novým repertoárem dětský pěvecký sbor Cantabile.

V pondělí 29. 11. je v 16:30 **zkouška malé scholy** na faře v Hustopečích.

V úterý 30. 11. před školním vyučováním bude v Hustopečích v kostele mše svatá v 6.15 hod., při níž budeme na začátku konat průvod s lampičkami a budeme zpívat **roráty**. Po krátké mši svaté se děti setkají na faře u snídane. Prosím ochotné ženy, které by připravily snídani, ať se mi ozvou.

Na tento týden připadá první pátek v měsíci, ale **návštěva nemocných se nekoná**. Navštěvovat nemocné budu až následující týden. Adoraci před Nejsvětější Svátostí půl hodiny přede mší svatou můžeme udělat.

Vánoční rozpis bohoslužeb

Zatím se mi ještě nepodařilo sehnat pomoc na vánoční svátky. Kněží z Hranic mi letos pomoci nemohou, protože dostali do správy další dvě farnosti. Proto počítejte s tímto pořadem bohoslužeb.

	24.12.	25.12.	26.12.	31.12.	1.1.
Hustopeče	22 ⁰⁰	8 ⁰⁰	8 ⁰⁰	16 ³⁰	8 ⁰⁰
Špičky	/	9 ³⁰	/	/	9 ³⁰
Černotín	20 ⁰⁰	/	9 ³⁰	/	/
Bělotín	/	11 ⁰⁰	11 ⁰⁰	/	11 ⁰⁰

POŘAD BOHOSLUŽEB 28. 11. 2010 – 5. 12. 2010:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 28. 11.	1. NEDĚLE ADVENTNÍ	Hustopeče	8:00	za Roberta a Zdenku Váhalovy
		Černotín	9:30	za + Vladimíra Rýpara, bratra, švagrovou, ž r a DO
		Bělotín	11:00	za farní obec
Pondělí 29. 11.		Hustopeče	16:30	za + Vlastu a Bohumila Janovské, snachu Dobromilu, a ž r
Úterý 30. 11.	Sv. Ondřeje, apoštola, svátek	Hustopeče	6:15	rorátní mše svatá pro děti
Středa 1. 12.		Černotín	16:00	za + Annu Kainarovou, mža, sestru a DO
		Špičky	17:00	za + Zdeňka Boháče, ž r a DO
Čtvrtek 2. 12.		Bělotín	16:30	za Emila Kulajtu, ž a + r
Pátek 3. 12.	Sv. Františka Xaverského, kněze	Hustopeče	16:30	za Františka Bartošíka a ž a + r
Sobota 4. 12.		Černotín	17:00	za + Václava Barota a DO
Neděle 5. 12.	2. NEDĚLE ADVENTNÍ měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	za Marii Horákovou, mža, ž r a DO
		Špičky adorační den	9:30	za farní obec
		Bělotín	11:00	za maminku Mariánu Tedlovou, mža, sestru Ingrid a rod 2 str

Příští neděli máme ve Špičkách adorační den. Po mši svaté vystavím nejsvětější svátost, která bude vystavena až do 14:00 kdy bude pobožnost a svátostné požehnání. Zapište se prosím po půlhodinách na rozpis. Děkuji.

Archiv Angelu naleznete na adrese: www.xr.com/angelus

Telefon na faru: **581 626 040**